

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1991

Julkaistu Helsingissä 14 päivänä maaliskuuta 1991

N:o 501—508

SISÄLLYS

N:o		Sivu
501	Laki Tenojoen kalastussääntöä koskevan sopimuksen ja kalastussäännön eräiden määräysten aiheuttamien menetysten korvaamisesta	995
502	Laki kaavoitusalueiden jakolain muuttamisesta	997
503	Laki rakennuslain muuttamisesta	1004
504	Laki kiinteistörekisterilain 3 §:n muuttamisesta	1005
505	Laki maanmittauslaitoksesta	1006
506	Laki jakolain muuttamisesta	1008
507	Laki kaavoitusalueiden jakolain 2 a §:n 3 momentin kumoamisesta	1009
508	Valtioneuvoston päätös täysin halogenoitujen kloorifluorihilivety-yhdisteiden käytön kieltämisestä eräissä tuotteissa	1010

N:o 501

Laki

Tenojoen kalastussääntöä koskevan sopimuksen ja kalastussäännön eräiden määräysten aiheuttamien menetysten korvaamisesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä maaliskuuta 1991

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Jos Norjan kanssa Tenojoen kalastuspiirin yhteisestä kalastussäännöstä vuonna 1989 tehdyssä sopimuksessa (SopS 94/89) tai siihen liittyvässä kalastussäännössä oleva määräys estää kalastusoikeuden haltijaa käyttämästä hänelle kuuluvaa kalastusoikeutta tai huomattavasti rajoittaa tämän oikeuden käyttömahdollisuuksia, suoritetaan kalastusoikeuden haltijalle tällaisesta menetyksestä täysi korvaus.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee vastaavasti Norjan kanssa Tenojoen kalastuspiirin yhteisestä kalastussäännöstä vuonna 1972 tehdyssä sopimuksessa (SopS 48/72) ja siihen liittyvässä kalastussäännössä sekä niiden muuttamisesta vuonna 1979 ja 1982 tehdyissä sopimuksissa (SopS 20/79 ja 66/82) ja niihin liittyvissä kalastussäännöissä olevista määräyksistä johtuneita menetyksiä.

Korvausta ei kuitenkaan suoriteta pyydysten rakennetta, käyttöaikaa tai käyttötapaa koskevista rajoituksista, jos kalastusoikeuden haltija voi tai on voinut rajoituksesta huolimatta käyttää omaisuuttaan normaalilla, kohtuullisella ja järkevällä tavalla.

2 §

Korvaus maksetaan valtion varoista. Korvausvelvollisuus ja korvauksen määrä ratkaistaan toimituksessa, johon sovelletaan, mitä kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta annetussa laissa (603/77) säädetään lunastustoimituksesta. Toimituksen määrää suoritettavaksi maanmittaustoimisto. Määräys on annettava kuuden kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta tai aluetta koskevan

Hallituksen esitys 28/90
Laki- ja talousvaliok. miet. 37/90
Suuren valiok. miet. 295/90

51—1991

410651K

1973 annetun

ivän kuluessa
tarkastuksen
ku katsotaan
lle seitsemän-
ku on annettu

ääjassa, peri-
ästyskorko.

maksut saa-
tai päätöstä
perimisestä
(367/61) on

antaa tarvit-
än asetuksen

päivänä elo-

T. Pohjala

vesipiirirajankäyntitoimituksen lainvoimaiseksi tulemisesta. Toimituksesta aiheutuneet kustannukset maksetaan valtion varoista.

Helsingissä 8 päivänä maaliskuuta 1991

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

3 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1991.

Ministeri *Ole Norrback*

Eduskunn:
kumotaan
momentti, 1
momentti, 1
sellaisina
(582/77), 21
muutettuna
ja 292/71) se
muutetaan
2 momentti,
41 §:n 2 mo:
59 §, 64 §:n
momentin jo
momentti, 80
2 momentti,
momentin jc
ja 129 §, 13
sellaisina
tammikuuta
23 päivänä h
83 §:n 2 mo:
29 päivänä
mainitussa
joulukuuta
tammikuuta
lisätään le

Tämä laki
ja siihen liitt

Mitä tässä
marista, kos
piirissä tuon
nainoikeutta.

Hallituksen es
Laki- ja talou
Suuren valiok

Liite

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi Tenojoen kalastussääntöä koskevan sopimuksen ja kalastussäännön eräiden määräysten aiheuttamien menetysten korvaamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki, jonka mukaan Norjan kanssa Tenojoen kalastuspiirin yhteisestä kalastussäännöstä vuonna 1972 ja 1989 tehtyjen sopimusten ja niihin liittyvien kalastussääntöjen eräistä määräyksistä johtuvat menetykset korvattaisiin valtion varoista. Korvausvelvollisuus ja korvauksen määrä ratkaistaisiin maanmittaustoimiston

määräämässä toimituksessa, josta olisi annettava määräys kuuden kuukauden kuluessa lain voimaantulosta tai aluetta koskevan vesipiirirajankäyntitoimituksen lainvoimaiseksi tulemisesta. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

Tenojoen vesistöalueella lohenkalastuksella on suuri merkitys väestön toimeentulolle. Sen lisäksi, että kalastus on monelle suoranaisten elinehto, on sillä alueen asukkaiden taloudessa yleisesti tärkeä merkitys. Kun taloja on perustettu 1800-luvulta lähtien, on lohenkalastuspaikkojen sijainti omalta osaltaan vaikuttanut talojen paikanvalintaan. Talojen kalastusoi-keudet perustuvat vedenomistukseen, tilojen perustamisasiakirjoissa annettuihin erityisiin oikeuksiin, ylimuistaiseen nautintaan tai muuhun lailliseen perusteeseen.

Koska Tenojoki on rajajoki ja koska sen alajuoksu sijaitsee Norjan valtion alueella, on kalastuksen järjestelyssä tarvittu yhteistyötä norjalaisten kanssa. Sen takia Tenojoen kalastusta säännellään paitsi vanhalla kalastuslailla (503/51) ja sen täytäntöönpanosta annetulla asetuksella (1117/82) myös Suomen ja Norjan välisellä Tenojoen kalastuspiirin yhteisestä kalastussäännöstä tehdyllä sopimuksella ja siihen

liittyvällä kalastussäännöllä. Voimassa oleva Norjan kanssa Tenojoen kalastuspiirin kalastussäännöstä tehty sopimus (SopS 94/89) on allekirjoitettu 1 päivänä maaliskuuta 1989. Sopimus ja siihen liittyvä kalastussääntö ovat tulleet voimaan 1 päivänä tammikuuta 1990. Niillä on korvattu vuonna 1972 tehty sopimus (SopS 48/72), jota on muutettu vuonna 1979 (SopS 20/79) ja vuonna 1982 (SopS 66/82). Aikaisemmat säännöt ja sopimukset ovat vuosilta 1873, 1920, 1938, 1953 ja 1960.

Uusi kalastussopimus ja -sääntö perustuvat vanhaan sopimusjärjestelmään. Sopimuksen rakenteeseen ja kalastusta koskevien määräysten oikeudelliseen perustaan ei ole tehty muutoksia. Tärkeä sopimukseen tehty parannus ovat siihen otetut kalatautien leviämisen estämistä koskevat määräykset, jotka tarkoittavat kalanviljelyn ja kalanistutuksen tekemistä luvanvaraisiksi Tenojoen vesistöissä. Sopimuksessa annetaan Lapin lääninhallitukselle ja Finnmarkin fylkesmannille valtuus sopia suurem-
massa määrin kuin aikaisemmin urheilukalas-

tuksen säätelytoimenpiteistä. Kalastussääntöön on otettu entistä tarkemmat määritelmät käytettävistä pyydyksistä. Säännön rakenne on samalla uusittu helpommin luettavaan muotoon.

Korvauskysymysten osalta kalastussopimukseen ja -sääntöön tehdyillä muutoksilla ei ole olennaista merkitystä.

Tenojoen kalastussopimukselle on asetettu kolme tavoitetta, jotka ovat lohikannan säilyminen, paikkakunnan väestön lohenkalastukseen perustuvan elinkeinon turvaaminen sekä kohtuullisen osan lohenkalastuksesta varaaminen urheilukalastukselle. Pyyntirajoitukset on tehty näiden tavoitteiden takia. Kalastusta koskevat rajoitukset ovat lukuisat ja pitkälle menevät. Osa rajoituksista vaikeuttaa merkittävästi kalastusoikeuksien käyttöä tai jopa tekee näiden käytön mahdottomaksi.

Tenojoen kalastuksessa on erityispiirteitä, jotka johtuvat joen rajavesistöasemasta. Esimerkkinä tällaisesta piirteestä mainittakoon vapa- ja viehekalastuksen järjestäminen. Vavalla ja vieheellä saa kalastaa omistussuhteista riippumatta koko joella, jos on lunastanut siihen luvan. Veneestä tapahtuva uistelemineen on saman kalastusluvan nojalla sallittu kummankin valtakunnan vesialueella.

Tenojoen alueen tiloilla on runsaasti erityisperusteisia kalastusoikeuksia. Järjestely poikkeaa muualla maassa vallitsevasta tilanteesta siinä, että erityisperusteiset kalastusoikeudet kohdistuvat Tenolla suuressa määrin myös lohkokunnan omiin vesiin. Osa erityisperusteisista oikeuksista on annettu taloille niitä perustettaessa ja osa on saatu ylimuistaisen nautinnan kautta.

Syksyllä 1985 loppuun saatetussa vesipiirirajankäyntitoimituksessa selvitettiin vain ne erityisperusteiset kalastusoikeudet, jotka kohdistuvat oman kylän ulkopuolisiin vesialueisiin. Oman kylän tai oman lohkokunnan alueeseen kohdistuvat erityisperusteiset kalastusoikeudet jäivät edelleen selvittämättä. Korvauskysymysten takia nämäkin tulisi selvittää.

Tenojoen vesistön patokalastus perustuu pääasiassa erityisperusteisiin oikeuksiin. Tenojoen kalastustoimikunnan hankkimien selvityksen (komiteanmietinnön 1985:9 liite) mukaan patopaikkojen on katsottava syntyneen siten, että ne on joko talojen perustamisasiakirjoissa nimenomaisesti mainittu tai patopaikka on saatu ylimuistaisen nautinnan perusteella. Tilanne on sama niissäkin tapauksissa, joissa

patopaikka sijaitsee sellaisella yhteisellä vesialueella, johon asianomaisella tilalla on osuus. Pato-oikeus on siis nimenomaan saatu, ja se kohdistuu määrättyyn paikkaan. Verkkokalastus puolestaan tapahtuu pääosin yleisen kalastusoikeuden perusteella, vaikkakin myös erityisperusteisia verkkokalastusoikeuksia on olemassa. Lisäksi on jonkin verran erityisperusteisia nuotta- ja kulkutus-oikeuksia.

Esimerkkeinä sellaisista rajoituksista, jotka saattavat kokonaan estää ainakin erityisperusteisen kalastusoikeuden käyttämisen, voidaan mainita Levajoen pohjoispuolella olevaa Tenojoen osaa koskeva nuottauskielto, poikkipadon rakentamiskiello sekä kielto asettaa kudottuja pyydyksiä sivujokien suun kohdalle. Ainakin näissä tapauksissa kielto voi merkitä subjektiivisena oikeutena olevan erityisperusteisen kalastusoikeuden käyttämisen täydellistä estymistä. Huomattavaa rajoitusta saattaa merkitä myös tilakohtaisten pato- ja verkko-oikeuksien käytön lukumääräinen rajoittaminen.

Edellä selvitetystä kalastussopimuksen ja -säännön aiheuttamista edunmenetyksistä ei ole suoritettu korvauksia kalastusoikeuden haltijoille.

Kalastuslaissa (286/82) ja vanhassa pohjoisissa kunnissa, joita ovat kaikki Tenojoen kalastuspiirin kunnat, voimassa olevassa kalastuslaissa on kalastusoikeuksien järjestämistä koskevia säännöksiä. Kalastuslain 25 §:n mukaan aikaisemmin saatu oikeus kiinteän pyydyksen pitämiseen valta- tai kalaväylässä jää edelleen voimaan. Tällaisen oikeuden haltija voidaan kuitenkin velvoittaa luopumaan sanotusta oikeudesta täyttä korvausta vastaan, jos se on tarpeen kalataloudellisten näkökohtien tai kalakannan hoidon ja lisäämisen kannalta. Myös vanhan kalastuslain 10 §:ssä on vastaava säännös.

Oikeudesta luopuminen on siis tarpeen kalakannan hoitamiseksi, mutta luopumisesta on maksettava korvaus. Samankaltainen tilanne on syntynyt Tenojoella silloin, kun esimerkiksi erityisperusteisen kalastusoikeuden käyttäminen on Tenojoen kalastussäännön määräysten johdosta tullut mahdottomaksi.

Kalastussopimuksesta ja -säännöstä johtuvista korvauskysymyksistä on erotettava järjestely, jolla valtio palauttaa kalastuskunnille ja yksityisille vesialueiden omistajille näiden osuuden Tenojoen kalastuslupien myynnistä saaduista tuloista. Maa- ja metsätalousministeriö on 30 päivänä joulukuuta 1987 tekemällään

päätöksellä palauttaa artiklassa tarkoitetun osuuden 1973—86 kalastus- ja yksityisille ve- laskettuna osuute- Vuonna 1987 lu- markkaa, josta 590 000 markkaa tyi noin 769 000 noin 570 000 ma-

2. Aiemmat

Eduskunta ki maksamistarpees totesi vastaukse (hall.es. 97/1972 sa Tenojoen kal säännöstä tehdy eräiden määräys dollista, että so- lyt saattavat lo- keuksia. Tämän että Hallitus ryh miseksi, aiheutu mahdollisesti va sityisille ja, mik korvausten suor le.”

Oikeuskanslel tamassaan kirje 1979, että valtio sätalousminister vuonna 1979 te kalastussäännö- lisiä vaikutuksi kalastuspiirin j oikeuden haltij hallitusmuodon mukaisia perus

Edelleen oil eräiden kalastu toukokuuta 19 että maa- ja r- ainministeriö s lastussopimust: Suomen ja No kistettava, jott ty yhdenvertais densuoja tulis man tarkoin l eduskunnan j lausunnossaan

lla yhteisellä vesillä tilalla on osuus. maan saatu, ja se aan. Verkkokalasin yleisen kalasikkakin myös erisoikeuksia on ole- ran erityisperusteiksi.

ajoituksista, jotka nakin erityisperusttamisen, voidaan lla olevaa Teno- ielto, poikkipadon asettaa kudottuja kohdalle. Ainakin merkitä subjekti- isperusteisen ka- äydehdistä estymis- saattaa merkitä verkko-oikeuksien ttaminen.

tussopimuksen ja inmenetyksistä ei astusoikeuden hal-

vanhassa pohjoi- kaikki Tenojoen sa olevassa kalas- sien järjestämistä slain 25 §:n mu- eus kiinteän pyy- kalaväylässä jää oikeuden haltija luopumaan sano- uusta vastaan, jos sten näkökohtien iämisen kannalta. §:ssä on vastaava

siis tarpeen kala- luopumisesta on kaltainen tilanne t, kun esimerkiksi euden käyttämi- nnön määräysten si.

säännöstä johtu- erotettava järjes- alastuskunnille ja nistajille näiden upien myynnistä tsätalousministe- 1987 tekemällään

päätöksellä palauttanut kalastussopimuksen 4 artiklassa tarkoitetuista Tenojoen vuosien 1973—86 kalastuslupatuloista kalastuskunnille ja yksityisille vesialueiden omistajille näiden laskettuna osuutena noin 2 300 000 markkaa. Vuonna 1987 lupatuloja kertyi noin 792 000 markkaa, josta palautettava osuus on noin 590 000 markkaa. Vuonna 1988 lupatuloja ker- tyi noin 769 000 markkaa, josta palautetaan noin 570 000 markkaa.

2. Aiemmat kannanotot

Eduskunta kiinnitti huomiota korvausten maksamistarpeeseen vuonna 1972. Tällöin se totesi vastauksessaan hallituksen esitykseen (hall.es. 97/1972 vp.), joka koski Norjan kans- sa Tenojoen kalastuspiirin yhteisestä kalastus- säännöstä tehdyn sopimuksen ja sen liitteen eräiden määräysten hyväksymistä: ”on mah- dollista, että sopimukseen perustuvat järjeste- lyt saattavat loukata yksityisille kuuluvia oi- keuksia. Tämän vuoksi Eduskunta edellyttää, että Hallitus ryhtyy toimenpiteisiin sen selvittä- miseksi, aiheutuuko sopimuksen soveltamisesta mahdollisesti vahinkoa edellä tarkoitetuille yk- sityisille ja, mikäli selvitys antaa siihen aihetta, korvausten suorittamiseksi vahinkoa kärsineil- le.”

Oikeuskansleri esitti valtioneuvostolle osoit- tamassaan kirjelmässä 21 päivästä helmikuuta 1979, että valtioneuvosto antaisi maa- ja met- sätalousministeriölle tehtäväksi tutkia, onko vuonna 1979 tehdyillä Tenojoen kalastuspiirin kalastussäännön muutoksilla sellaisia tosiasial- lisia vaikutuksia, että muualla kuin Tenojoen kalastuspiirin jokilaaksoissa asuvien kalastus- oikeuden haltijoiden osalta loukataan heidän hallitusmuodon 5 §:n ja 6 §:n 1 momentin mukaisia perusoikeuksiaan.

Edelleen oikeuskansleri edellytti Utsjoen eräiden kalastuskuntien kanteluihin 14 päivänä toukokuuta 1982 antamassaan vastauksessa, että maa- ja metsätalousministeriö ja ulkoasi- ainministeriö selvittävät, miten Tenojoen ka- lastussopimusta ja -sääntöä olisi vastaisissa Suomen ja Norjan välisissä neuvotteluissa tar- kistettava, jotta hallitusmuodon 5 §:ssä säädet- ty yhdenvertaisuus ja 6 §:ssä säädetty omaisuus- suoja tulisivat kaikilta osin mahdollisim- man tarkoin huomioon otetuiksi. Niin ikään eduskunnan perustuslakivaliokunta edellytti lausunnossaan 22 päivästä kesäkuuta 1982, että

hallitus ryhtyy toimenpiteisiin uuden sopimuk- sen aikaansaamiseksi siten, että kiinnitetään huomiota oikeuskanslerin esittämiin näkökoh- tiin.

Perustuslakivaliokunta on ottanut korvaus- kysymykseen kantaa myös käsitellessään vii- meisintä hallituksen esitystä (hall.es. 53/1989 vp.), joka koski Norjan kanssa Tenojoen ka- lastuspiirin yhteisestä kalastussäännöstä tehdyn sopimuksen ja siihen liittyvän kalastussäännön eräiden määräysten hyväksymistä. Perustus- lakivaliokunta on ulkoasianvaliokunnalle 13 päivänä lokakuuta 1989 antamassaan lausun- nossa n:o 13 todennut: ”Vaikka lakiehdotus onkin edellä esitetyn johdosta käsiteltävä pe- rustuslainsäätämisyjärjestyksessä, valiokunta pi- tää tärkeänä selvittää täsmällisesti, missä mää- rin kalastussäännön rajoitukset vaikeuttavat paikallisen väestön toimeentulomahdollisuuk- sia. Menetykset tulee kohtuullisesti korvata. Myös muiden kalastukseen oikeutettujen ase- ma on järjestettävä kohtuulliseksi.”

3. Muutoksen syyt

Tenojoen kalastusoikeuksien osalta on pit- kään vallinnut huomattava epäselvyys. Kuten edellä on todettu, ne ovat vieläkin osaksi selvittämättä. Vesipiirirajankäyntitoimituksen lainvoimaiseksi tuleminen tosin selvittää pää- osan näistä oikeuksista. Vallinneiden epäsel- vyyksien vuoksi on Tenojoen kalastussäännön vaikutusten arviointi aikaisemmin ollut vai- keaa. Yksityiskohtaista selvitystä kaikista ta- pauksista ei ole vielä voitu valmistella.

Lailla ehdotetaan toteutettaviksi järjestelyt, joiden mukaan Tenojoen kalastuksen rajoitta- misesta aiheutuneet menetykset korvataan. Lähtökohtana on tällöin se, että rajoituksista ei kalastusoikeuden haltijalle saa aiheutua sel- laista haittaa, joka vaikeuttaa tämän oikeuden tavanomaista, kohtuullista ja järkevää hyväk- sikäyttöä. Tämän seikan arvioiminen edellyttää perusteellista tapauskohtaista harkintaa ja sel- vittelyä, minkä vuoksi kysymykset korvauksis- ta tulisi käsitellä erityisessä toimitusmenettelys- sä.

4. Esityksen hallinnolliset vaikutukset

Ehdotetun lain mukainen toimitus tapahtuisi normaalina maanmittaustoimituksena, jonka maanmittausviranomaiset suorittaisivat virkatehtävänä. Lailla ei olisi organisatorisia vaikutuksia, eivätkä sen aiheuttamat tehtävät aiheuttaisi tarvetta henkilöstön lisäämiseen.

5. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Huomattava osa kalastusoikeudellisista kysymyksistä ratkeaa vasta syksyllä 1985 loppuun saatettuun vesipiirirajankäyntitoimitukseen an-

nettavassa lainvoimaisessa päätöksessä. Osa erityisperusteisista oikeuksista kohdistuu oman lohkokunnan tai oman vesioikeudellisen kylän vesialueisiin, eikä niiden määrästä ole tietoa. Näin ollen kalastusoikeuksien määrästä ja laadusta ei ole käytettävissä tarkkoja tietoja, joten tässä vaiheessa on mahdotonta arvioida lain aiheuttamia kustannusvaikutuksia.

6. Valmisteluvaiheet ja -aineisto

Lakiehdotuksen on valmistellut maa- ja metsätalousministeriön asettama Tenojoen kalastustoimikunta. Esitys perustuu toimikunnan mietintöön II (komiteamietintö 1986:3) ja siitä annettuihin lausuntoihin.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

1 §. Pykälässä säädettäisiin, minkälaisista rajoituksista on maksettava korvauksia. Korvattavuuden periaatteena olisi se, että mikäli Tenojoen kalastussopimuksen tai -säännön jokin määräys estää tai huomattavasti rajoittaa kalastusoikeuden haltijaa käyttämästä hänelle kuuluvaa oikeutta, on menetyksestä maksettava täysi korvaus.

Lakia on tarkoitus soveltaa voimassa olevan kalastussopimuksen ja -säännön määräysten lisäksi myös aikaisempiin määräyksiin. Eduskunta on käsitellessään Tenojoen kalastussopimusta ja -sääntöä vuonna 1972 edellyttänyt korvausten suorittamista vahinkoa kärsineille, mikäli asiassa tehtävä selvitys antaa siihen aihetta. Hallitus pitää tämän vuoksi perusteltuna, että lakia sovelletaan myös vuoden 1972 kalastussopimuksessa ja -säännössä sekä niihin vuosina 1979 ja 1982 tehdyissä tarkistuksissa olevista määräyksistä johtuneiden menetysten korvaamiseen.

Vuosien 1972—1989 menetyksiä koskevat korvaukset olisivat luonteeltaan kertakorvauksia.

Myös vuoden 1989 kalastussopimuksen ja -säännön aiheuttamat menetykset korvattaisiin pääsääntöisesti kertakorvauksina. Jos jotakin

haittaa tai vahinkoa ei voida ennakoida riittävän tarkasti, on mahdollista, että tällaisen haitan tai vahingon osalta joudutaan myöhemmin maksamaan lisäkorvauksia.

Kuitenkin vain osa kielloista ja rajoituksista on sellaisia, että niiden aiheuttamat menetykset ovat korvattavia. Näin ollen 3 momentin säännöksen tarkoituksena olisi täsmentää niitä rajoituksia, jotka yleisen kalastuslainsäädännön nojalla ovat korvauksettomia ja jotka tulisi myös Tenojoella toteuttaa korvauksettomina.

2 §. Korvausmenettelyksi ehdotetaan toimitusmenettelyä, johon sovellettaisiin lunastustoimitusta koskevaa säännöstöä. Korvaukset ja toimituksesta aiheutuneet kustannukset ehdotetaan maksettaviksi valtion varoista, koska tehdyt rajoitukset ovat yleisen edun vaatimia. Asian käsittelylle on ehdotettu kuuden kuukauden määräaika, jonka kuluessa toimitusmääräys olisi annettava. Aika laskettaisiin tämän lain voimaantulosta tai aluetta koskevan vesipiirirajankäyntitoimituksen lainvoimaiseksi tulosta. Näin korvausasia saataisiin vireille, kun kalastusoikeudet on selvitetty ja vahvistettu.

2.

3

I

E

J
yht
dys
liitt
tää
nell
vas
suu
täll
N
taa
yht
dys
liitt
tar
mu
viss
joh
F
rak
vist

2. Voimaantulo

3 §. Pykälässä on lain voimaantulosäännös.
Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdol-

lisimman pian sen jälkeen kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki**Tenojoen kalastussääntöä koskevan sopimuksen ja kalastussäännön eräiden määräysten aiheuttamien menetysten korvaamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Jos Norjan kanssa Tenojoen kalastuspiirin yhteisestä kalastussäännöstä vuonna 1989 tehdyssä sopimuksessa (SopS 94/89) tai siihen liittyvässä kalastussäännössä oleva määräys estää kalastusoikeuden haltijaa käyttämästä hänelle kuuluvaa kalastusoikeutta tai huomattavasti rajoittaa tämän oikeuden käyttömahdollisuuksia, suoritetaan kalastusoikeuden haltijalle tällaisesta menetyksestä täysi korvaus.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee vastaavasti Norjan kanssa Tenojoen kalastuspiirin yhteisestä kalastussäännöstä vuonna 1972 tehdyssä sopimuksessa (SopS 48/72) ja siihen liittyvässä kalastussäännössä sekä niiden muuttamisesta vuonna 1979 ja 1982 tehdyissä sopimuksissa (SopS 20/79 ja 66/82) ja niihin liittyvissä kalastussäännöissä olevista määräyksistä johtuneita menetyksiä.

Korvausta ei kuitenkaan suoriteta pyydysten rakennetta, käyttöaikaa tai käyttötapaa koskevista rajoituksista, jos kalastusoikeuden haltija

voi tai on voinut rajoituksesta huolimatta käyttää omaisuuttaan normaalilla, kohtuullisella ja järkevällä tavalla.

2 §

Korvaus maksetaan valtion varoista. Korvausvelvollisuus ja korvauksen määrä ratkaistaan toimituksessa, johon sovelletaan, mitä kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta annetussa laissa (603/77) säädetään lunastustoimituksesta. Toimituksen määrää suoritettavaksi maanmittaustoimisto. Määräys on annettava kuuden kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta tai aluetta koskevan vesipiirirajankäyntitoimituksen lainvoimaiseksi tulemisesta. Toimituksesta aiheutuneet kustannukset maksetaan valtion varoista.

3 §

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 199 .

Helsingissä 16 päivänä maaliskuuta 1990

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri *Ole Norrback*